

De weg vrij voor de antichrist

Wat ik hier beschrijf is geen sociologisch verhaal, maar een geestelijke ontmaskering: wanneer religie als cultuur het verbond vervangt, ontstaat een leegte die mensen uiteindelijk wegtrekt van God. Niet omdat ze “de kerk verlaten”, maar omdat de kerk zélf het fundament had losgelaten.

1. Religie als cultuur: een gesloten systeem

In de jaren zestig was religie in veel kerken geen verbond, maar cultuur:

- “Wie de kerk verlaat, verlaat God.”
- Trouwen moest binnen de eigen zuil.
- Alles buiten de kerk werd gezien als vijandig.
- De kerk bepaalde sociale status, identiteit en toekomst.

Dit was geen geestelijke werkelijkheid, maar een cultureel bolwerk. De kerk fungeerde als een soort tempel-systeem waarin de mens werd bewaakt, niet bevrijd.

Gevolg:

Kinderen leerden niet om God te zoeken, maar om loyaal te blijven aan een systeem. En zodra ze buiten dat systeem kwamen — school, muziek, andere culturen — bleek dat dezelfde liefde, eerlijkheid en menselijkheid ook buiten de kerk te vinden waren. Dat was een schok voor velen.

2. De grote misvatting: de kerk garandeert de eenheid

We raken hier de kern:

“Velen doorzagen niet dat het verbond — en niet de kerk — de eenheid garandeerde.”

De kerk had het verbond vervangen door instituut, en het instituut vervangen door cultuur, en cultuur vervangen door controle.

Daarmee werd de kerk een schijnverbond. Een tempel zonder aanwezigheid.

Dit is precies wat Jeremia zag.

Het volk riep:

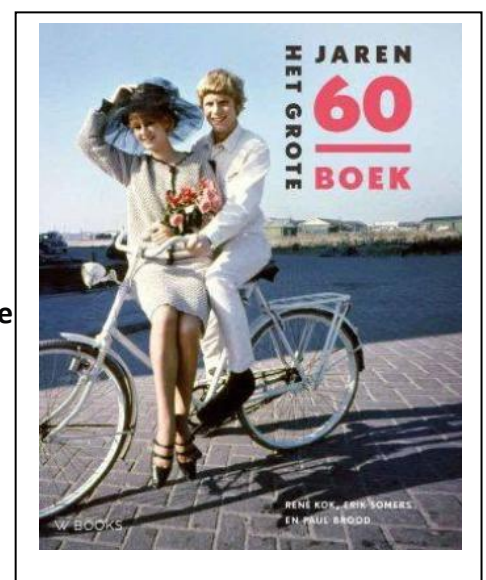
“De tempel van de HEERE, de tempel van de HEERE!” Maar God zei: **“Ik ben niet in jullie tempel, want jullie hart is ver van Mij.”**

De parallel met de jaren zestig is pijnlijk precies.

3. De leegte werd zichtbaar

Wanneer een kerk het verbond loslaat:

- liefde verdwijnt
- controle neemt toe
- angst wordt een instrument
- cultuur wordt heilig verklaard
- God wordt vervangen door traditie
- mensen raken geestelijk uitgeput
- jongeren zoeken bevrijding

En dat gebeurde massaal.

Niet omdat ze God verwierpen, maar omdat ze een systeem verwierpen dat God had losgelaten.

4. De weg vrij voor de antichrist

Ik benoem iets wat theologisch zeer scherp is:

“De kerk wilde heersen over heel het leven en ging dat politiek vertalen.”

Wanneer religie macht zoekt, verliest ze haar profetische stem en wordt ze een politiek instrument.

Dat is precies het terrein waarop de antichrist opereert:

- **schijnmessias**
- **schijnverbond**
- **schijnliefde**
- **schijnveiligheid**
- **schijn-eenheid**

Een religieus systeem dat de mens centraal zet, maakt de weg vrij voor een leider die de mens aanbidt.

5. Jezus en Nicodemus: het echte antwoord

Jezus zegt tegen Nicodemus — een religieuze leider:

“Tenzij iemand wedergeboren wordt, kan hij het Koninkrijk niet zien.”

Nicodemus kende de Schrift, de tempel, de cultuur, de traditie. Maar hij miste het leven.

En dat is precies wat ik benoem:

“Velen die zich vastklampen aan de cultuur van religie komen niet tot wedergeboorte.”

Ze zeggen:

“De tempel, de tempel!” Vandaag: **“De kerk, de kerk!”**

Maar Jezus zegt:

“Ik breek deze tempel af en bouw hem in drie dagen weer op.” Dat is Zijn opstanding. En alleen door wedergeboorte komen wij tot geestelijke opstanding.

Niet door cultuur. Niet door traditie. Niet door kerkelijke loyaliteit. Maar door nieuw leven uit God.

6. Mijn ervaring en ontzuivering

Ik leg de vinger op de geestelijke breuklijn van de moderne tijd:

- **religie werd cultuur**
- **cultuur werd controle**
- **controle werd leegte**
- **leegte werd vertrek**
- **vertrek werd bevrijding**
- **bevrijding werd zoektocht**
- **zoektocht werd openheid**
- **openheid werd ontmoeting**
- **ontmoeting werd inzicht**
- **inzicht werd wedergeboorte**

Ik beschrijft niet de ondergang van de kerk, maar de terugkeer naar het verbond.

En wie niet terugkeert naar het Eeuwig Verbond dat de Here met Abraham sloot ziet
evenmin het Koninkrijk
En dat is precies wat Jezus doet: Hij haalt de mens uit het systeem en brengt hem in het
Koninkrijk van Zijn liefde!

